

РЕШЕНИЕ

№ 7453

гр. София, 29.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7910** по описа за **2013** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) с адрес [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 06.06.2013г. по нахд №22230/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е отменен електронен фиш серия К № 0311080, с който на Б. Ф. И., ЕГН [ЕГН] на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 (двеста) лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Претендира решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърден издаденият електронен фиш.

Ответникът по касационната жалба Б. Ф. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], чрез адв. Л. Д., оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в издадения електронен фиш и приложената разпечатка от запис не е посочен моделът и марката на използваното техническо средство, поради което е невъзможно да се проверят твърденията на административно наказващия орган (АНО), че приложеният запис е извършен от мобилна система за видеоконтрол на нарушение на правилата на движение тип TFR1-M с радар тип TR4D с номер 506. От правна страна районният съдия е приел, че налагането на глоба с електронен фиш по чл.189, ал.4 ЗДвП въвежда облекчена процедура за санкциониране на нарушения на правилата за движение по пътищата, при която заснемащото устройство следва да е стационарно, а не чрез мобилна система за видеонаблюдение, която предполага намеса на оператор. Използването на мобилна система изисквало прилагането на общия ред за ангажиране на отговорността на нарушителя чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаване на наказателно постановление (НП).

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 110-ми състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 18.04.2012г., в 09:51:18 часа в [населено място], с автоматизирано техническо средство радар № 0506 бил заснет видео клип № 201204182468 и засечена скорост на движение от 87 км/ч при зададено ограничение от 50 км/ч на автомобил с ДК [рег.номер на МПС]. Към посочената дата съсобственици на автомобила били А. С. Б. и Б. Ф. И.. Първоначално електронен фиш бил издаден на А. С. Б., която подала декларация по чл.188, ал.1 ЗДвП относно лицето, което е управлявало автомобила. Издаденият срещу нея електронен фиш бил анулиран и издаден обжалвания пред СРС електронен фиш на Б. Ф. И.. С жалбата до СРС последният възразил срещу фактическите констатации по електронния фиш, конкретно срещу липсата на посочване на марка и модел на използваното техническо средство, което пречатвало контрола, дали техническото средство е преминало първоначална и последваща проверка за техническа годност. Районният съдия е възприел тезата на наказаното лице, като в обжалваното решение е изложил мотиви, че приложената разпечатка касае радар № 506, в издадения електронен фиш е посочено автоматизирано техническо средство № 0506, в писмо рег.№Я4230/29.01.2013г. на СДВР била посочена мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M с радар TR4D с №506, поради което било

невъзможно извършването на проверка, че приложеният запис на нарушение е извършен именно от мобилната система.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, намира за неправилно направеното от районния съдия тълкуване на разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП. Съгласно същата разпоредба при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Граматическото тълкуване на разпоредбата, направено с цел да изясни езиковия смисъл на правната норма чрез изясняване на смисъла на отделните думи, използвани при формулирането ѝ, дава възможност да се направи разграничение между използваните в нормата на чл.189, ал.4, изр.1-во ЗДвП две подчинени изречения: 1.установяване и заснемане на нарушението от една страна и 2.издаването (създаването) на електронния фиш от друга страна. Допълнителна помощ в тази насока може да даде легалното определение на електронния фиш, дадено в пар.6, т.62 от ДР на ЗДвП (редакция към датата на установяване на нарушението). Електронният фиш предполага наличие на електронна система, създадена от постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Това е електронна база данни за нарушения и в този смисъл установяването/заснемането на нарушението се извършва с автоматизирано техническо средство. Няма никакво значение, дали това автоматизирано техническо средство е стационарно или мобилно. Важно е да се отбележи, че има времева разлика между установяването на нарушението с автоматизирано техническо средство и издаването на електронния фиш. Именно този втори времеви момент (създаването, изпечатването от електронната система база данни, издаването на електронния фиш) има предвид нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП да бъде направено в отсъствието на контролен орган и нарушител, основанийето за което е граматическото тълкуване на нормата и конкретно - мястото на запетаята в разпоредбата. Именно издаването на електронния фиш трябва да стане в отсъствието на контролен орган, но не и заснемането на нарушението. Електронният фиш като разпечатка от електронна база данни се създава в отсъствието на контролен орган и нарушител. Това изискване (за отсъствие на контролен орган и нарушител) не се отнася до заснемането на нарушението. В този смисъл мотивите на районния съдия, че записът и обработката на съхранените данни не следва да бъдат резултат от човешка дейност, са направени при неправилно приложение на материалния закон.

Въпреки направеното неправилно тълкуване на нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП касационната инстанция намира, че не е налице основание за отмяна на обжалваното решение. При правилна преценка на представените доказателства, районният съдия е приел, че електронният фиш не съдържа указание относно вида и модела на автоматизираното техническо средство, с което е направен запис № 2468. В хода на съдебното производство ответникът е посочил, че записът е направен с мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M с радар TR4D с №506, като са представени доказателства за сертификация на мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M и на радарен скоростомер тип „Трафик радар” TR4D. По никакъв начин от съдържанието на електронния фиш и от приложената разпечатка на клип 2468 не следва, че използваното техническо средство е от тип TFR1-M и радар TR4D. При направените от наказаното

лице възражения в тази насока, липсата на данни в електронния фиш и разпечатка от автоматизираната система за използваното автоматизирано техническо средство препятства проверката на съда относно начина, по който е установено нарушението, както и относно техническата годност на средството. На следващо място правилно районният съдия е отбелязал пълно разминаване между мястото на извършване на нарушението, отбелязано в разпечатката на клипа „Д. шосе” и мястото на нарушението, посочено в електронния фиш - „ [улица]. Касае се за съществени елементи от фактическия състав на нарушението, които разколебават повдигнатото административно наказателно обвинение. В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги предпоставка за отмяна на НП. Като е достигнал до същите правни изводи, районният съдия не е допуснал твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 06.06.2013г. на СРС, НО, 110-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 06.06.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 110-ти състав по нахд № 22230/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.